کد خبر: ۵۳۴۳۰۷
دوشنبه ۲۸ اردیبهشت ۱۴۰۵ ۲۰:۳۹

یادداشتی انتقادی به مناسبت روز ازدواج

ازدواج در تنگنای وعده‌ها

روز ازدواج، در تقویم رسمی، قرار است یادآور سادگی، مسئولیت‌پذیری و حمایت از تشکیل خانواده باشد. اما برای بسیاری از جوانان امروز، این روز بیش از آنکه جشن باشد، یادآور فاصله‌ای عمیق میان شعار و واقعیت است؛ فاصله‌ای میان توصیه‌های اخلاقی و سازوکارهای اقتصادی‌ای که عملاً مسیر ازدواج را به مسیری پرهزینه، پرابهام و فرساینده تبدیل کرده‌اند.

به گزارش خبرنگار گروه جامعه خبرگزاری گزارش خبر ، روز ازدواج، در تقویم رسمی، قرار است یادآور سادگی، مسئولیت‌پذیری و حمایت از تشکیل خانواده باشد ازدواج روز جشن و شادی باشد اما در حال حاضر فکر همه به مشکلات این سنت پیامبر است . مشکلاتی چون:

۱. بحران معیشت؛ مانع نخست

نسلی که امروز در سن ازدواج قرار دارد، با مجموعه‌ای از فشارهای اقتصادی روبه‌روست:

نرخ بالای بیکاری یا اشتغال‌های ناپایدار

دستمزدهایی که با تورم هم‌خوانی ندارند

هزینه‌های سرسام‌آور مسکن که برای خرید و چه برای اجاره است تا ت در

در چنین شرایطی، توصیه به «ساده‌گیری» هرچند از نظر فرهنگی ارزشمند است، اما بدون پشتوانه اقتصادی، بیشتر به نصیحتی بی‌اثر شبیه است تا راهکاری عملی. ازدواج تنها یک مراسم نیست؛ آغاز یک زندگی مشترک است که نیازمند حداقلی از امنیت مالی و ثبات شغلی است.

۲. وام ازدواج؛ وعده‌ای که به سد بروکراسی می‌خورد

وام ازدواج قرار بود یکی از ابزارهای حمایتی دولت برای تسهیل تشکیل خانواده باشد. اما در عمل، بسیاری از جوانان با مشکلات متعددی روبه‌رو می‌شوند:

طولانی بودن صف انتظار

پیچیدگی‌های اداری

الزام به معرفی ضامن‌های متعدد با شرایط سخت

تأخیر در پرداخت یا تخصیص محدود منابع

در نتیجه، وامی که قرار بود «گشایش ایجاد کند، خود به دغدغه‌ای تازه بدل شده است. جوانی که هنوز شغل ثابت ندارد، چگونه می‌تواند ضامن رسمی با شرایط خاص معرفی کند؟ آیا حمایت، نباید متناسب با وضعیت واقعی مخاطبانش طراحی شود؟

۳. شکاف میان سیاست‌گذاری و واقعیت اجتماعی

در سخنرانی‌ها، ازدواج جوانان «اولویت» معرفی می‌شود. اما اولویت، تنها در سطح کلام باقی می‌ماند اگر

سیاست‌های اشتغال پایدار تقویت نشود

بازار مسکن سامان نیابد

تسهیلات بانکی واقعاً در دسترس نباشد

فرهنگ مطالبه مهریه‌های سنگین و هزینه‌های تجملی اصلاح نشود

حمایت از ازدواج، یک پروژه چندبُعدی است؛ نه صرفاً یک وام بانکی. تا زمانی که نگاه جامع به مسئله وجود نداشته باشد، اقدامات مقطعی تأثیر

ماندگار نخواهند داشت.

۴. فشار روانی بر نسل جوان

مشکلات اقتصادی تنها جنبه مالی ندارند؛ پیامدهای روانی نیز به همراه دارند.

احساس ناتوانی در تأمین حداقل‌های زندگی، مقایسه اجتماعی، نگرانی از آینده و ترس از شکست در زندگی مشترک، بسیاری از جوانان را به تعویق ازدواج یا حتی انصراف از آن سوق داده است. این تعویق‌ها، در بلندمدت، تبعات جمعیتی و اجتماعی گسترده‌ای خواهد داشت.

۵. چه باید کرد؟

اگر روز ازدواج قرار است معنایی واقعی داشته باشد، باید از سطح نمادین فراتر رود. برخی راهکارهای ضروری عبارت‌اند از:

تسهیل واقعی پرداخت وام ازدواج با حذف ضامن‌های دشوار و ایجاد سازوکارهای اعتبارسنجی مدرن.

پیوند حمایت مالی با اشتغال پایدار؛ ایجاد فرصت‌های شغلی برای جوانان پیش‌نیاز هر سیاست جمعیتی است.

کنترل و ساماندهی بازار مسکن به‌ویژه برای زوج‌های جوان.

ترویج فرهنگ ازدواج ساده و مسئولانه همراه با اقدامات عملی، نه صرفاً توصیه‌های اخلاقی.

روز ازدواج نباید تنها به پیام‌های تبریک و همایش‌های رسمی محدود شود. این روز باید فرصتی برای بازنگری جدی در سیاست‌ها و عملکردها باشد. جوانان بیش از آنکه به شعار نیاز داشته باشند، به اعتماد، ثبات و حمایت عملی نیاز دارند.

اگر تشکیل خانواده ستون جامعه است، باید پایه‌های اقتصادی آن نیز مستحکم شود. در غیر این صورت، فاصله میان آرمان‌ها و واقعیت‌ها هر سال بیشتر خواهد شد؛ و روز ازدواج به جای نماد امید، به یادآور حسرت‌ها بدل می‌شود.

ناهید مظفری